

ייצג פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת מקץ, שבת חנוכה
שנת תשע"ד

עניני חתונה וריקודים

מפתחות וערכים מספר הקדוש עלים לתרופה - מכתבי מוהרנ"ת

לכבוד החתונה הבעל"ט שיתקיים בעז"ה ט"ו טבת, תשע"ד לפ"ק

כאלו. אך גם ריבוי ההרחבות הנפלאות שבכל זה אי אפשר לכאר, ומדה טובה מרובה. קצ"א.

אחר נסיעתך לא נתמהמה השמחה זמן הרבה, ות"ל היה הכל שמחים מאד, ומה שאתה מתגעגע אחר השמחה זה טוב מאד. קצ"ב.

לדעתי היה טוב מאד שאפילו אם ח"ו לא תבוא על שבועות, שעכ"פ תראה לבא לפה על החתונה של נכדתי תחי. שמ"ז.

אשר היה רצוני שתבא עם מחותני, לא היתה כוונתי שתהיה על החתונה, בוודאי היה לי נח"ר מאד אם היית על החתונה, אבל איני כדאי להטריח אותך לנסוע דרך כזה בשביל שמחתינו, רק רצוני היה שנדבר יחד בעסקי התכלית הנצחי. שנ"א.

והנה ת"ל שמחנו על החתונה בעזהשי"ת בכל לב, וכל שמחתי היה על ידי שהזכרתי בשמחת החתונה הקדושה שסיפר לנו אדומו"ר, שהוא המעשה הנורא ונשגבה מאד של הז' בעטליריש. שנ"א.

ושמתי הכל בפיו, הן מענין נסיעתו לפה על איזה שבת יבא, הן מענין נסיעתו על החתונה, שלפי מנהג העולם, ובפרט מנהג ישראל קדושים בוודאי הוא מוכרח להיות על החתונה למזל טוב, בפרט שבוודאי יהי' כמה אנ"ש שאינם קרובים בשאר בשר אתי, רק מחמת קרבת נפשותינו וכו', מכל שכן אתה בני היש קרוב ממך, אך אעפ"כ אין רצוני לצערך אם ח"ו יהיה

חתונה

ע"ע נישואין. וערך חתן.

בתוך כך באו המחותנים לקרות אותנו על החתונה. ס"ג.

גם אני צריך לנסוע על החתונה. ע"א.

באתי מנעמרוב משמחת הנישואין ת"ל, וב"ה הכל על נכון מעם ה'. ע"ב.

כולם קוראים תגר בקול גדול על שלא באתי על החתונה וכו' ושההכרח שאבוא לשם עם כמה מאנ"ש בלי שום תירוץ, וכעת יש כמה סברות בלבי שאסע אי"ה על החתונה. צ"ג.

רצוני די חתונה זאל זיין בראש חודש כסליו נישט שפעטער, כדי איך זאל קענען אום קערן לביתי על חנוכה. צ"ד.

השי"ת יעזור שתשמח שם בביתך, ועל החתונה, כי חדות ה' היא מעוזכם. ק"א.

עת הזמיר הגיע, והיום תהיה החופה למזל טוב של בני שיחי, על כן הנני שולח עגלה אחריכם, ואם אפשר שתבוא גם זוגתך תחי, מה טוב, אך עכ"פ תבוא אתה עם בנך, ואם ירצה עוד אחד מאוהבינו לבא מה טוב. קצ"א.

יום כזה בוודאי לא עבר עלי מעולם, שאהיה מוכרח לעשות נישואין לבני שיחי באופן כזה, וברעש כזה, בעניות ובדחקות כזה, במחלוקת כזה, בספיקות

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(חיי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר כ"ב:

מרקד כל היום כולו, וריקודין כאילו לא נראה ממנו בשום פעם כמותם, כי אז היה מרקד כמעט כל היום, ומה שהיה אז באותו השבת אי אפשר לבאר ולספר.

באותו השבת שתה מעט יין מחמת שמחת הנשואין כנהוג, והיה בשמחה גדולה, ורקד הרבה כמעט כל היום כנ"ל, ואז סמך עצמו על רבי יודל ורקד, והיו מזמרים אז ניגון נאה והתעוררות של יראה, והוא רקד על ידי זה הניגון, כי כן היה דרכו על פי רוב לרקד על ידי ניגון של התעוררות ויראה, והניגון ידוע אצלנו, ואמר אז שהניגון זה הוא ניגון קריאה וכוונת שקורים אותם על ידי ניגון זה, שיתקבצו כולם על החתונה, היינו שקורין כל הנשמות המתים הצדיקים הקדושים של משפחתו שהם הבעל שם טוב ז"ל, וזקינו ר' נחמן ז"ל, ואמו הצדקת ז"ל, שכולם יבואו על החתונה כמבואר בהזוהר הקדוש (ח"ג דר"ט ע"ב), שבעת החתונה מתקבצים כולם.

(חיי מוהר"ן סי' קי"ז)

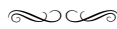

ל"ה.

דרגה למעלה מדרגה עד אין סוף

בשנת תקס"ה בין פסח לעצרת נסע לשאריגאד ושהה שם ב' שבועות, וגם נסיעה זו היתה פליאה גדולה מאד, ואמר להאנשים שלוהוהו, העולם מתגעגעים מתי יהיה **כהבעל שם טוב**, שאילו היה הבעל שם טוב עתה יהיה גם כן מחפש יותר וכו'.

(חיי מוהר"ן סי' קב"א)

ל"ו.

אלה מסעי הצדיק

בתחילה קודם שנסע לארץ ישראל נסע לקאמיניץ, כמבואר כבר בספר הנדפס וכו'. ובמעזבון

ל"ג.

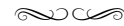
וארא את האבות...

סיפר שהיה רגיל לאכול הרבה מאד בימי נעוריו, והיה לו יסורים מזה, והשליך זאת, וראה אחר כך שיש לו תאוה גם לאותו המעט שאוכל, ונתיישב והתחיל שוב לאכול, כי מה לו כשאוכל מעט עם תאוה או הרבה, ולמה לו להפסיד גופו בחנם, והיה מניח כל התאוות בתוך תאוה זו של אכילה.

פעם אחד היה יושב על השלחן אצל חמיו בשעת הסעודת שלישית של שבת, וישב בזיות והיה חושך בבית. והוא היה דרכו תמיד לעשות שלו כדרכו, והתחיל לבקש שיראה לו השם יתברך את האבות אברהם יצחק ויעקב, והבטיח להשם יתברך כשתראה לי זאת אשליך גם זאת התאוה (היינו של אכילה), ועשה בזה מה שעשה, ונכנס בזה מאד וישן.

ובא זקינו הבעל שם טוב ז"ל אליו בחלום, ואמר לו הפסוק (דברים יא, טו) ונתתי עשב בשדך לבהמתך, והקיץ, ונפלא בעיניו מה שייכות יש לזה הפסוק למה שביקש, ובא בדעתו שאיתא בתיקונים (ת' נ"א דפ"ו ע"ב) עשב הוא אותיות ע"ב ש"ן, ע"ב היא בת עין, שין תלת אבהן. וזהו אם תרצה לראות אבהן אי אפשר לך כי אם בשדך לבהמתך, צריך אתה לשדד הבהמיות תאות אכילה. והשליך גם זאת התאוה.

(חיי מוהר"ן סי' צ"ב)

ל"ד.

ניגון המעורר

בשנת תקס"ה עשה נישואין לביתו מרים ז"ל בק"ק וואלטישיסק, ובשבת שלפני החתונה שקורין פארשפיל, שהיה בפרשת נח בראש חודש חשוון, היה

מדברי הרה"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...ובכל תקוותינו וישועתינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמהו איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

ק"ד

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי"א

סימן ט"ו: קנאת סופרים תרבה חבמה

שואל: מה זאת שרבי נחמן משבח א"ע וכותב על עצמו שבחים גדולים בלי קץ, האם אין זה בגדר של גיאות ויוהרא, וכאילו רוצה שיחזיקו ממנו, ולקבלו לרבי, ולהיות גדול בעולם.

משיב: תמה אני על שאלתך, כי מה ראית לשאול שאלה זו דוקא עליו, הלא ענין זה כבר מבואר באורך בכמה ספרים, כי מצינו תמיד בצדיקים שדיברו משבח עצמם, והרבה תירוצים נאמרו בספרים על זה, אבל היות ששאלת אבאר לך הענין קצת.

והאמת עד לעצמו שכל חסיד יקבל דברים הללו על הרבי שלו, ובפרט אם שמעו בבירור מהצדיק שלו, והסיבה שקשה לקבל זאת על רבינו בעיקר הוא מפני המחלוקת עליו, ועוד כיון שאינו מורגל לשמוע זאת על רבינו רק על הרבי שלו.

הנה כבר כתב רבינו בעצמו בלקו"מ (סי' קמ"ז) כי עיקר מדת הענוה כשיהיה במדריגה שיוכל לכתוב על עצמו כמו משה רבינו ע"ה והאיש משה ענו מאד (במדבר י"ב), זהו מדריגת ענוה בתכלית, וכמו שמצינו באמוראים שאמר רב יוסף (סוטה מ"ט): לא תתני ענוה דאיכא אנא.

וכן מצינו שכתב משה בתורה כל מדריגת נבואתו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, פה אל פה אדבר בו, ומראה ולא בחידות (במדבר שם), וכלשון מוהר"ל בלקו"ה (תפילין ה"ו אות ה') כי באמת מי שמבטל עצמו בתכלית עד שזוכה לחיים נצחיים באמת שהם ענוה אמיתית, הוא אינו צריך להשפיל עצמו לעפר ממש. אדרבא הוא יכול למלוך ולהשתרר ולהתפאר עצמו בכל מיני התפארות. ואעפ"כ הוא עניו באמת, כמו שמצינו בגדולי הצדיקים שהתפארו את עצמם בכמה התפארות, ודוד המלך אעפ"י שהשפיל א"ע בכמה וכמה פסוקים ואמר על עצמו ואנכי תולעת ולא איש וגדומה, עכ"ל התפאר בעצמו שמה נפשי כי חסיד אני, וחז"ל (ברכות ד.) הסבירו כמה הסברים על זה, וכי לא חסיד אני וכו'.

ובאמת להביא כל המקורות שמצינו אצל רבותינו שדיברו משבח עצמם א"א, כי רבים הם, עכ"ל אנסה להעתיק רוב מאמרים שבש"ס בבלי שדיברו התנאים והאמוראים משבח עצמן, שבאלו המאמרים צריך כל בר בי רב להיות בקי, ולהבין אמרי קודש של רבותינו.

והם (ברכות ד.) אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע לא חסיד אני, שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד ג' שעות ואני חצות לילה אקום להודות לך, לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבודם, ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר אשה לבעלה, ולא עוד אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי, ואומר לו מפיבשת רבי יפה דנתי יפה חייבתי יפה זכיתי יפה טהרתי יפה טמאתי ולא בושתי.

וכן (שם ו'): ר"ש בן עזאי וא"ל ר"ש בן זומא אומר, כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה, וכוונתו היתה על עצמו, כדאיתא (שם כ"ח). בן זומא ראה אוכלסא ע"ג מעלה בהר הבית, אמר ברוך שברא כל אלו לשמשני. ומבואר היטב בדברי הרמב"ם בהקדמתו לפ"י המשניות, שע"כ נברא ההמון, לעשות חברה לחכמים שלא ישארו שוממים, וגם לתקן אלו המעשים הצריכים אליהם לצורך המזון והלבוש, והבית למחסה ולמסתור מזרם וממטר, כדי שימצא השלם צרכיו מזומן, הרי שביארו שמציאות ההמון הוא עבור האיש השלם להשלים צרכיו ולצוות לו, (ע"י כ"ז בישמח משה בראשית ד"ה נעשה אדם), ועוד (שם נ"ח): אמר שמואל נהירין לי שבילי דשמיא כשבילי דנהרדעא.

ושם (ברכות י"ב): אראב"ע הרי אני כבן שבעים שנה, ומפרש הרה"ק מהר"ש מבעלזא (מובא בהגדת בעלזא עמוד ע"ח) כי שבעים הוא שורש וכלל כל העולם, וכולל כל המדות והספירות, וראב"ע העיד על צמו שזכה לדבק בחי החיים בה שורש כל העולמות, ולכן נעשה לו נס שנהפך ללבן כמו בן שבעים שנה, ונעשה לו י"ח דרי דוקא (שם כ"ח). שמרמז על דביקותו בח"י החיים ב"ה.

בגמרא (שבת ל"ג): אמר לו (רשב"י לבנו) בני די לעולם אני ואתה, (שם ק"י"ח: ק"ט). אמר רבי יוסי מימי לא נסתכלתי במילה שלי, וגם רבינו הקדוש אמר מימי לא נסתכלתי במילה שלי, ואמר רבי יוסי מימי לא ראו קורות ביתי אימרי חלוקי, ואמר רבי יוסי מימי לא עברתי על דברי חברי, ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי, אמר רב נחמן תיתי לי דקיימית שלש סעודות בשבת, אמר רב יהודה תיתי לי דקיימית עיון תפלה, אמר רב הונא בריה דרב יהושע תיתי לי דלא סגינא ארבע אמות בגילוי הראש, אמר רב ששת תיתי לי דקיימית מצות תפילין, ואמר רב נחמן תיתי לי דקיימית מצות ציצית, ואמר אבבי תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתיה עבידנא יומא טבא לרבנן, אמר רבא תיתי לי דכי אתא צורבא מרבנן לקמאי לדינא לא מוזיגנא רישי אבי סדיא כמה דלא מהפיכנא בוכותיה.

(עירובין י"ג): אמר רבי האי דמחדנא מחבראי דחזיתיה לרבי מאיר מאחוריה, (שם כ"ט). אמר רבא הריני כבן עזאי בשוקי טבריא, וכן (סוטה מ"ה. קידושין כ. ערכין ל'): אמר אבבי הריני כבן עזאי בשוקי טבריא.

(פסחים ס"ח): רב יוסף ביזמא דעצרתא אמר אי לא האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא, רב ששת כל תלתין יומין מהדר ליה תלמודיה, ותלי וקאי בעיברא דדשא, ואמר חדאי נפשאי חדאי נפשאי, לך קראי לך תנאי, (שם פ"ו): רב הונא בריה דרב נתן איקלע לבי רבנ"י, א"ל מה שמך, א"ל רב הונא וכו', א"ל מ"ט קרית לך רב הונא, א"ל בעל השם אני, (ע"י מהרש"א שם) הודיעם כי באתרא דלא ידעי בעי לאודעיה נפשיה.

(יומא ע"א): שאמרו שמעיה ואבטליון על עצמם ייתון בני עממין לשלם דעבדין עובדא דאהרן.

ומהראוי שבא יבוא על שמחתנו עכ"פ על שבת קודש הבעל"ט, נגילה ונשמחה בישועתו, ועכ"פ ישלח דרשה גישאנק וכו'. תנ"ח.

הנני שולח עגלה מיוחד עבורם, ובא יבוא ברנה לפה בזריזות על שבת קודש הבעל"ט. והשי"ת ישמחני בישועתו, ונזכה שהחתן יעלה להתורה הק' שנזכה לקבל מתורת ה' תמימה משיבת נפש, ויש בזה הרבה לדבר בעזהשי"ת ולה' הישועה. *תנ"ח.

ובענין נסיעתו על החתונה למזל טוב איני יוכל עתה לכתוב לו דבר מרוב טרדתי, ועצת ה' היא תקום, גם יודיע לגיסי ר' יונה הירש ור' ברוך נ"י שאתה נוסע לפה, ועמם בוודאי לא יהיו להם מקום לנסוע, רק תודיעם לזרזם. *תנ"ח.

דברי אביך המצפה לראותם בשמחה, ולשמוח מהרה בעזהשי"ת בשמחת בנו שיחי'. *תנ"ח.

אתמול באתי בשלום לביתי, ולע"ע השגתי מכתבו שהחתונה לא תהיה תיכף וכו'. ואודות החתונה שלך, מן הסתם רצוני חזק ג"כ לשמוח עמך בשמחת בנך הוא נכדי שיחי', אך עתה אי אפשר לדבר כלל מזה וכו'. תנ"ט.

ששון ושמחה ישיגו אהובי בני חביבי הרבני וכו' עם כל יוצא חלציו שיחי' ובפרט החתן בנו הוא נכדי שיחי', מי שמהשמחה במעונו הוא ישמחם בחסדו וגם אותי עמם, נגילה ונשמחה בישועתו אכ"ר. ת"ס.

ובעודי בטפעליק הטה הש"י דעתי בעצת אנ"ש אהובי באמת, שההכרח שאהיה על חתונת בנו הוא נכדי שיחי', וכפי אשר בדעתי עתה אהיה בעזהשי"ת על ראש שמחתו נתעלסה באהבים בחסדי ה'. ת"ס.

ואודות העגלה בשבילי בוודאי אי אפשר להמתין עד שתבא, ואראה לנסוע אי"ה בעצמי מפה או לצוות לאנשי טעפליק שישלחו עבורי עגלה קודם ביאתך לשם, ואתה אינך צריך לבלבל דעתך בזה כלל. ת"ס.

בלתי אפשר כי אונס רחמנא פטריה, אך כל מה דאפשר להשתדל בכחך ולבקש מהשי"ת שתזכה להיות על החתונה למזל טוב ולשמוח עמנו יחד, בוודאי חובה עליך להשתדל בזה בכל כוחך. תמ"ט.

וגם אולי נזכה על ידי שמחתנו יחד בשמחת חתן וכלה שתצמח לך ולנו ישועה שלימה בכל מה שאנו צריכים להוושע, ולה' הישועה. תמ"ט.

דברי אביך המצפה לראותך בשמחה, עם בנך נכדי דוד צבי שיחי', נגילה ונשמחה בישועתו. תמ"ט.

ושלום לידידי הוותיק מו"ה נחמן נ"י נכד אדמו"ר, מהראוי שתבא לפה בפרט על שבת קודש פ' החודש שאז זמן שמחת בני שיחי' לקוראו לתורה כנהוג, ועכ"פ תהיו פה בימי החול, והוא לטובתך בזה ובכא. אוהבך באמת המזרוך לטובתך האמיתיות. תמ"ט.

ושלום לידידי הרבני הנגיד מו"ה יעקב נ"י, ולידידי הרבני מו"ה איציק נ"י, בא יבוא ברנה על ראש שמחתי, וכך נאה ויאה להם. תמ"ט.

והחתונה איני יודע עדיין היכן תהיה אם פה אם בלפויץ, ועצת ה' היא תקום. תנ"א.

רצוני מאד שתהיה על החתונה למזל טוב וכו', וביום שעבר עלה על דעתי שיהיה דווקא על החתונה ואל יבוא על שבת קודש, ותדחה הא מקמי הא, אך אח"כ נתיישבתי אפשר ישמע בשב"ק דברים המוכרחים לו וכו' יותר מאשר ישמע על החתונה וכו'. תנ"ח.

מאליך תבין בני חביבי שמהראוי שתהיה על החתונה ג"כ, כי אין נאה לפני הבריות שאתה בני לא תהיה, אשר אנ"ש שאינם ממשפחתי כלל יהיו על החתונה, וידעתי כי יש לך צער גדול מזה, אך אעפ"כ אולי אפשר שתסבב באופן שתהיה עמנו על החתונה וגם על שב"ק מה טוב. תנ"ח.

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעו"ה להודיע כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהר"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האנמנל, יפנה: **CONGHVPRINTING@GMAIL.COM** או להפעקס: **845.781.6701** להודיעה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמנו אחוה ללמוד ספריו "בכל יום", ולענין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשכם (על"ת מכתב ש"ג)